

ΕΤΟΣ 59ον

18 Σεπτεμβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3042)

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοὶ Χριστός»· στούς Γαλάτες ἀπευθύνεται καὶ σήμερα, Κυριακή μετά τὸν Ὑψωση τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ μέ τὴν συγκεκριμένη φράση ἀποδίδει μὲ διατύπωση συμπυκνωμένη τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει στὸν Χριστό βιώνει τὸν πίστη του, ἔχαρτώντας τὴν ζωή του ἀπό τὸν Ἐσταυρωμένο, καὶ ποιήτεύεται «ἐν χαρᾷ» τὸ ποιήτευμα τοῦ Σταυροῦ.

Ο ἄνθρωπος ἀπό μικρή ἀκόμη ἡλικία κυκλώνεται καὶ ἐπιφρέάζεται, ἀλλοτε δέ καταπιέζεται καὶ αὐτοκαταργεῖται ἀπό ἓν πλήγμα ἐπιθυμιῶν πού συχνά μεταπλάθονται σέ ἀνάγκες καὶ, ἀναβόγως μὲ τὸν πνευματικό του καταρτισμό, τὴν ἀγωγή του, τὰ πρότυπά του, καθὼς τὰ χρόνια περνοῦν, εἴτε τούς ἐπιτρέπει νά τὸν καταδυναστεύουν καὶ νά τὸν δουλαγωγοῦν, εἴτε τιθασσεύοντας καὶ ὑποτάσσοντάς τες γίνεται κύριός τους καὶ ἡ ὄπη προσπάθειά του αἰτία μόνιμης δοξολογίας τοῦ ὄνόματος τοῦ Θεοῦ. «Ζῶ» σύμφωνα μὲ τὴν κοσμική ἀντίληψη σημαίνει «κάνω ὅ,τι ἡ σάρκα ἐπιβάλλει καὶ τὰ αἰσθητήρια ὅργανα τοῦ σώματός μου ἐπιθυμοῦν»· αὐτό βεβαίως καθίσταται εὔποια μιά ἐπιθυμή ζωῆς μοναχικῆς καὶ ἀποξενωμένης, ὅσο κι ἂν ποιήσῃ καὶ ποιήσῃ συνηθίζουν νά συνθοῦνται γύρω της. Καί τοῦτο συμβαίνει διότι ἔχει ἐξοβελισθεῖ ἀπό αὐτήν ὁ πηπόνιον, ὁ συνάνθρωπος, ὁ ξένος, ἡ, κι ἂν ἀκόμη παρίσταται, ἔχουν ρόλο διακοσμητικό, χωρίς νά ύπολογίζεται ἡ παρουσία τους, χωρίς νά τίθεται κάν ζήτημα γιά τὴ δική τους ίκανοποίηση. Αὐτό τὸ μοντέλο ζωῆς ιδιαίτερα προβάλλει ὁ δυτικός πολιτισμός τοῦ καιροῦ μας, πείθοντας πλέον ὅποι καὶ πιγότερος, ἀλλά δυστυχῶς παρασύροντας ποιήσῃ, οἱ ὅποι δέν ἔχουν πουθενά ἀλλοῦ νά στραφοῦν.

Ἡ ἀληθινή ἐπευθερία

Ἡ ἀπόφαση τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου νά παραδώσει τὸν ἔαυτό του στὸν Χρι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. β' 16-20)

Σωτηρία ἐν Χριστῷ

Ἄδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἀ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ νίοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

στό, νά μή ζει πιλέον ό ίδιος, άλλιά νά ζει σέ αύτόν ό Χριστός, δέν άποτελεῖ ἀσφαλῶς κατάργησον της ἐπιευθερίας καί του αύτεξουσίου του, ὅπως ποιῆσαι μέ έλλαφριά καρδιά ύποστηρίζουν, άλλιά τό ἀκριβῶς ἀντίθετο· ἀδειάζει ό πεπερασμένος ἄνθρωπος ἀπό τόν φθαρτό ἐαυτό του καί γειζει μέ τόν ἀθάνατο Χριστό. Ποιός εἶναι ἄραγε ό κερδισμένος; Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ αύτό συναισθάνεται κάθε φορά πού «ἐν μετανοίᾳ» συμμετέχει στό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ κατά τή θεία Εὐχαριστία· αύτό νιώθει κάθε φορά πού μιά ἄδολη ἀγάπη ἐπισκέπτεται τή μοναξιά, τήν πείνα, τή δίψα, τή γύμνια, τήν ἀνάγκη τοῦ ἀδελφοῦ· αύτό βιώνει κάθε φορά πού ἐργάζεται τή μεγάλη ἀρετή της συγνώμης πατώντας τό διάβολο.

Ἡ ἀγιοτόκος ἐμπειρία αύτῆς της ἐπιευθερίας

Ποιῆσαι πού εύκολα καί ἀβασάνιστα ἔχουν ἐπιπλέξει νά βρίσκονται ἐκτός της Ἱεραρχίας, χωρίς ποτέ νά ἔχουν ἐνδιαφερθεῖ γιά τό φρόνημα καί τό μήνυμά της στόν κόσμο, τήν κατηγοροῦν ὅτι ἐπιβάλλει στά μέλη της μιά ζωή στέρησης, μιζέριας καί μόνωσης, εύνουχίζοντάς τα καί καταργώντας γιά ἐκεῖνα τίς χαρές δηθεν της ζωῆς. “Ομως ό Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τονίσαμε καί τήν προηγούμενη Κυριακή, εἶναι πάντοτε συνδεδεμένος μέ τή χαρά της Ἀναστάσεως ἡ οπούτου τό ποιῆσεμα τοῦ Σταυροῦ δέν εἶναι ἐφαρμογή μιᾶς ξερῆς καί ἀνυδρῆς καθηκοντολογίας, ἐνός παρωχημένου καθωσπρεπισμοῦ, άλλιά πρόσκληση γιά ἀληθινή ζωή, πρόγευση της ἀναστάσης χαρᾶς ἀπό αύτόν ἀκόμη τόν κόσμο. Αύτό δέν εἶναι μιά θεωρία, μιά ίδεα ἀπιαστη γιά τόν ἄνθρωπο, καθώς ὅλοι οι ἄγιοι τό ἔζησαν καί ὅχι ἀπλῶς δέκτηκαν, άλλιά μέ χαρά καί δοξολογία συναίνεσαν κατά κυριολεξία σέ στέρηση κάθε εἰδους δόξας καί ἀξιώματος κοσμικοῦ, άλλιά καί της ίδιας τους της ζωῆς, μέσα σέ ἑνα κλίμα πασχαλινό,

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπῆς

Άδελφοί, γνωρίζομεν ότι ο ἄνθρωπος δέν δικαιώνεται ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου ἀλλά διά τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπιστέψαμε καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν, διά νά δικαιωθοῦμε διά τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν καὶ ὅχι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, διότι ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου κανείς ἄνθρωπος δέν θά δικαιωθῇ. Ἀλλ' ἐάν ἐμεῖς πού ἔζηπτίσαμε νά δικαιωθοῦμε διά τοῦ Χριστοῦ, εύρεθήκαμε καὶ ἐμεῖς ἀμαρτιώλοι, ἄραγε ὁ Χριστός ἔξυπρετεῖ τὴν ἀμαρτίαν; Μή γένοιτο! Εάν ὅμως οἰκοδομῶ πάλιν, ἐκεῖνα πού ἔγκρέμισα, ἀποδεικνύω τὸν ἑαυτόν μου παραβάτην. Διότι ἐγώ διά τοῦ νόμου ἐπέθανα ώς πρός τὸν νόμον, διά νά ζήσω ώς πρός τὸν Θεόν. "Ἐχω σταυρωθῆ μαζί μὲ τὸν Χριστόν. Δέν ζῶ πλέον ἐγώ, ἀλλά ζῆ μέσα μου ὁ Χριστός, τὴν ζωήν δέ τὴν ὡποίαν τῷρα ζῶ εἰς τὸ σῶμα, τὴν ζῶ μέ πίστιν εἰς τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὥποιος μέ ἀγάπησε καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του πρός τὰρ μου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθῆκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

άκομη καὶ ὅταν τό περιέβαθηταν φρικτοί πόνοι, «ώδινες θανάτου, κίνδυνοι ἃδου» (Ψαλμ. 114,3).

«Χριστῷ συνεσταύρωμαί, ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός»· μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος, ἐάν τό ἐπιθυμεῖ, νά γίνει ἔνα μέ τὸν Χριστό· νά ἀνασαίνει, νά ζει καὶ νά κινεῖται μαζί του, νά λαμβάνει φῶς ἀπό τὸ φῶς Του, ζωή ἀπό τὴν ἀθανασία Του, νά μή φοβᾶται τίς θλίψεις, τίς δοκιμασίες, τίς δυσχέρειες καὶ τίς κακουχίες, τίς ἀσθένειες καὶ τό θάνατο. Καί τοῦτο ἐπειδή «ἡλπευθέρωσεν ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος» ἐπί τοῦ Σταυροῦ, καθιστώντας τὸν σύμβολο αὐτῆς τῆς νίκης, μόνιμο ὑπόμνηση ὅτι αὐτοί οἱ ὄποιοι ἐπιμέγουν νά τὸν ἄρουν μέ ἐμπιστοσύνη στὸν Χριστό θά γίνουν μέτοχοι τῆς Ἀναστάσεως καὶ τοῦ θριάμβου Του. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Α. Α.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Αποστολικῆς Διακονίας

**ΚΩΔΙΞ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ (Β' ἔκδ. πληρεστέρα)**

Ίερά Σύνοδος τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, Ἀθῆναι 2009, σελ. 932.

18 Σεπτεμβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

Εύμενίου ἐπισκόπου Γορτύνς Κρήτης (ζ' αι.).

Τίχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Γ' – Απόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34 - θ' 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Σεπτεμβρίου, Α' ΛΟΥΚΑ.

Απόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε' 1-11.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ απόφαση της Ιερᾶς Συνόδου στήν 'Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος λειτουργεῖ από τό 1960 τό Φροντιστήριο Υποψηφίων Κατηχητῶν. Μέσα στό πέρασμα τοῦ χρόνου μέ τό εἰδικά κατηρισμένο πρόγραμμα μαθημάτων καί έκπαιδευτικῶν εύκαιριῶν, προσφέρει στούς νέους, πού έπιθυμοῦν νά διακονήσουν τό Κατηχητικό ἔργο της Εκκλησίας, τίν εύκαιρία νά καταρτισθοῦν θεωρητικά καί πρακτικά γιά τό τόσο ύψηλό ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν είναι διετής. Τά μαθήματα τοῦ Α' ἔτους γίνονται κάθε Σάββατο 4:00 ἡώς 6:30 μ.μ., καί τοῦ Β' ἔτους τίν ιδια ἡμέρα ἀπό 7:00 ἡώς 9:30 μ.μ., στήν Αἴθουσα διαλέξεων της 'Αποστολικῆς Διακονίας (Ίωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).

- **Προϋποθέσεις:** Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἔτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. Μία πρόσφατη φωτογραφία.
- **Έγγραφές:** Οι ἐγγραφές γίνονται καθημερινά μέχρι τίς 12 Νοεμβρίου 2011, στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος, καί κάθε Σάββατο κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.
- **Ἐναρξη μαθημάτων:** Τό Σάββατο 15 Ὁκτωβρίου, θά γίνει ὁ Ἀγιασμός κι ἡ ἐναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.
- **Πληροφορίες:** Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος της 'Αποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346 (καθημερινά 8π.μ. - 2μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Εκκλησίας της Ελλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ορθόδοξη πίστη», στής 16:00
2) «Τή μουσική τῶν ἄγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στής 17:00
3) «Τήν ίστορία μας» στής 21:30
4) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στής 12:00
5) «Μεγάλα ἀφιερώματα: σέ ἀγίους καί ἥρωες» (κάθε Κυριακή) στής 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Αθίνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου της Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δόλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr